

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Patimile Domnului

Cele șapte cuvinte ale lui Isus, rostite de pe lemnul crucii

Ne apropiem cu pași repezi de săptămâna patimilor. Biserica noastră ne pregătește la înțelegerea cât mai bună a sfintelor, dumnezeștilor și mântuitoarelor patimi, prin cartea așa numită a Strajnicului, din care se cetește în cursul acelei săptămâni. Ce bine ar fi, dacă creștinii noștri ar avea fiecare această carte și ar ceti-o întregă în acele zile!

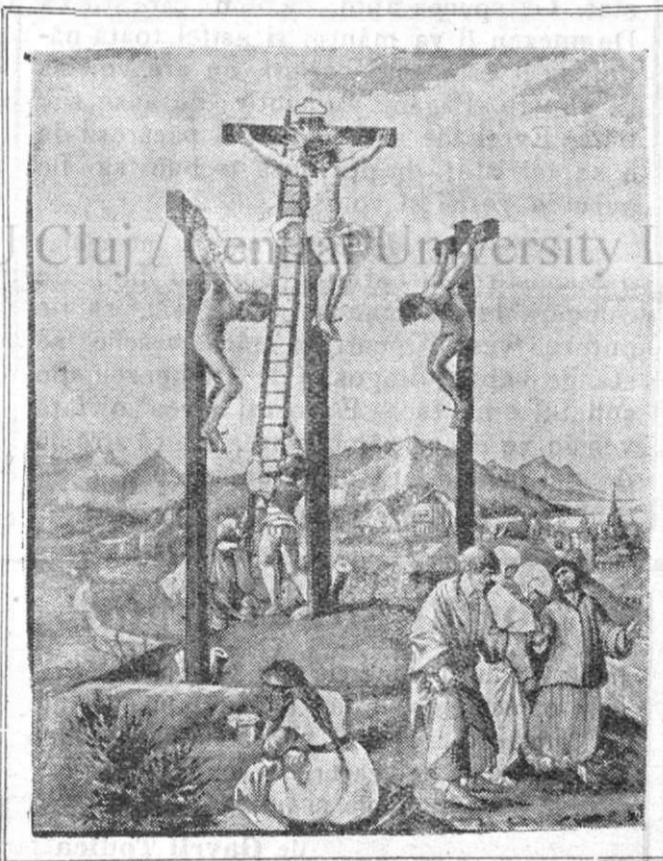
Noi ținem să amintim cetitorilor noștri cele șapte cuvinte pe cari le-a rostit Mântuitorul de pe lemnul crucii, înainte de a-și fi închis ochii, și cari se află împrăștiate în cele 12 evanghelii ale patimilor. Aceste 7 cuvinte sunt cele din urmă în viața Domnului, precum cele dintâi au fost cele 8 fericiri. Cele șapte cuvinte din urmă sunt însă par'că mai pătrunzătoare decât cele opt fericiri. Să le reamintim deci:

1. Când ceice treceau îl huleau pe dânsul, clătind cu capetele sale și zicând: „tu, celace spargi biserica și în trei zile o zidești, mântuește-te pe tine însuși; de ești fiul lui Dumnezeu“, și când s'a văzut răstignit între doi tâlhari, Isus a zis: *»Părinte, iartă-le lor, căci nu știu ce fac«* (Luca 23, 34). Câtă bunătate, câtă dragoste, câtă nobleță se simțeste în cuvintele acestea! De câte ori nu va fi rostit cuvintele acestea dumnezeescul nostru Răscumpărător, când ne-a văzut păcătând și trăind asemenea unor animale!

2. Iară unul dintre făcătorii de rele răstigniți, îl hulua pe dânsul zicând: „de ești tu Hristos, mântuește-te pe tine însuși și pe noi“. Iară răspunzând celalalt, l-a certat pe el zicând: *»nu te temi de Dumnezeu, căci întru aceeaș osândă ești? Și noi cu dreptul, căci cele vrednice de faptele noastre luăm. Dară acesta nici un rău n'a făcut«.* Și a zis lui Isus: *»pomește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta«.* Și a zis Isus lui: *»Amin zic ție, astăzi vei fi cu mine în raiu«* (Luca 23, 39—43). Câtă credință și simțământ în acest tâlhar! Ai crede, că este cel mai de omenie om din lume, cu toate că el însuși recunoaște, că pe dreptul suferă răstignirea. Urmează numai decât mila cea mare a lui Isus, care-i iartă, pentru o singură pocăință sinceră, toate păcatele și toate pedepsele veșnice și vremelnice.

3. Și stau lângă crucea lui Isus mama lui și sora mamei lui Maria a lui Cleopa,

și Maria Magdalena. Deci văzând Isus pe mamă-sa și lângă ea pe ucenicul pe care-l iubea, a zis mamei sale: *»mătere, iată fiul tău!«* După aceea a zis ucenicului: *»iată mama-tă!«* (Ioan 19, 25—27). Câtă dragoste față de mamă-sa! Și câtă dragoste și gingășie față de învățacelul cel

iubit al său! Oare noi iubim-ne mama și prietenii în forma aceasta?

4. Sângele cel mult care i-a curs și ranele cele multe și adânci i-au produs febră. Il chinava deci o sete îngrozitoare, așa că nu o mai putea suferi. Nu mai era mult până la sfârșit, până la odihnă. *»De aceea, știind că toate s'au sfârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis: »mi-e sete«.* Și era un vas plin de oțet și punându-l în isop (o plantă aromatică având florile asemenea buzelor), l-au dus la gura lui (Ioan 19, 28—29). Inchipui-ți-vă, ce sete groaznică a trebuit să aibă fiul omului! Și toate acestea pentru noi!

5. Și în ceasul al nouălea a strigat Isus cu glas mare zicând: *»Îți, Îți, lama sabahotani!«* ce se zice: *»Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat!«* (Matei 27, 46). Acesta e stihul al doilea din psalmul 21, în care David prevestește

durerile și mărirea lui Mesia. Unii sunt de părerea, că Isus tocmai rostea acest psalm, și stihul al doilea l-a zis tare, ca să înțeleagă Evreii din jurul crucii, că la el se refereste acest psalm și că prin urmare el este Mesia cel mult prorocit. Să creadă deci cel puțin acuma în el Evreii. Alții sunt de părerea, că Isus a ajuns atunci la culmea durerilor și a chinurilor și nu s'a putut reținea să nu le arete și celor din jurul crucii, ca să înțeleagă lumea cea ticăloasă, câtă durere l-a costat pe fiul lui Dumnezeu mântuirea neamului omenesc. Ori e una, ori alta, noi să ne punem amândouă întrebările: 1., credem într'adevăr, că Isus este Mesia cel mult făgăduit? și 2., datu-ne-am seama, cât a avut de suferit pentru noi?

6. Iară unii din ceice stau acolo auzindu-l ziceau: *»pe Ilie-l strigă«.* Și îndata alergând unul dintr'înșii și luând un burete, l-a umplut de oțet și punându-l într'o trestie, i-a dat lui să bea. Iară ceilalți ziceau: *»lasă, să vedem, veni-va Ilie să-l mântuiască? (Matei 27, 47—49).* Iară dacă a luat Isus oțetul, a zis: *»sfârșitu-s'a«,* și plecându-și capul și-a dat sufletul (Ioan 19, 30). Sfârșitu-s'a viața lui de 33 de ani, în care atâta a suferit pentru noi. Sfârșitu-s'a chinul și durerea, iară voi sunteți răscumpărați. Sfârșitu-s'a tot ceea ce s'a prezis prin proroci și prin urmare neamul omenesc este din nou moștean al raiului.

7. Și era ca la al șaselea ceas (la amiazi), și întunec s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas (la 3 ore după amiazi). Și s'a întunecat soarele și s'a rupt catapeteasma bisericii pe mijloc. Și strigând cu glas mare Isus a zis:

»Părinte, în mânte tale-mi dau sufletul meu«. Acestea zicând a răposat. (Luca 23, 44—46). Cele din urmă cuvinte ale lui au fost deci o rugăciune, una dintre cele mai frumoase rugăciuni ale lumii. Fiul lui Dumnezeu așadară cu rugăciune și stârșește viața. Așa să ni-o stârșim și noi.

Sf. evangelist Matei adaugă: *»Și iată catapeteasma bisericii s'a rupt în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat și mormintele s'au deschis și multe trupuri ale sfinților cari adormiseră s'au sculat și ieșind din mormânturi, după lavierea lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora«* (27, 51—53).

Și acuma bine să ne gândim și să ne dăm seama: să fim oare noi mai tari decât stâncile și mai morți sufletește decât morții cari înviaseră atunci?

Bucurați-vă și vă veseliți!

»Fraților, bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăși zic bucurați-vă», sunt cuvintele sf. apostol Pavel din apostolul duminicii florilor (Filipeni 4, 4—9), pe cari e bine să le înțelegem cât mai deplin astăzi.

Să nu se creadă cumva, că creștinul adevărat, adică acela care trăiește după poruncile Domnului, este pururea necăjit și întristat, că el nu cunoaște veselia și bucuria, că pe buzele sale nu se arată nici odată vreun zâmbet, că este ca o babă bătrână, care pururea oștează, într'una se vâcărește, tot mereu plânge și se vaietă. O, nu, Doamne ferește!

Creștinul adevărat este dimpotrivă pururea bine dispus, pururea vesel, veșnic cu zâmbetul pe buze. Pentru ce? Pentru că pe el nu-l supără nici necazurile, nici boalele, nici moartea celor mai de aproape ai săi, ba nici chiar moartea sa proprie.

Nu-l supără moartea, răul cel mai mare din lume, ci dimpotrivă îl înviorează, pentru că moartea este sfârșitul necazurilor pământene și apropierea de Acela pentru care a luptat o viață întreagă.

Nu-l supără moartea celor mai de aproape ai lui; pentru că și el asemenea se gândește dreptului Iov și zice: Dumnezeu i-a dat, Dumnezeu i-a luat, fie numele Domnului binecuvântat.

Cu atât mai puțin îl poate supăra pierderea banilor, bârfelile oamenilor și calumniile lor, precum și durerile trupesti, pentru că și apostolii au fost bârșiți și aruncați în temniță și bătuți și chiar omo-

riți, ei însă se bucurau, pentru că li-s'a dat prilej să sufere pentru numele lui Isus Hristos. Ori doară nu însuși Hristos a zis: »Feriți-vă să nu vă batjocoriți pe voi și să nu vă persecutați și mințind vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, pentru mine. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este la ceriuri».

De aceea ne și fac atenți aproape toți sfinții părinți să nu fim întristați: »Depărtează dela tine întristarea — ni-se spune într'o carte din veacul al doilea după Hristos (Pastor Hermae) — căci ea este sora îndoielii și a mâniei; ea-l supără pe Spiritul Sfânt și-l alungă. Imbracă-te în haina veseliei, care totdeauna este plăcută Domnului, și bucură-te într'însa. Pentru că omul vesel face pururea bine și se gândește veșnic la bine și disprețuește întristarea. Curăță-te de răutatea întristării și vei lauda pe Domnul, și toți vor lauda pe Domnul cari aruncă dela sine întristarea și se îmbracă în haina veseliei».

Despre anahoreții din pustiu Thebaidei din Egipt ne istorisește istoricul Rufin: »Erau pururea veseli și plini de bucurie sufletească, cum puținii oameni am mai văzut în lume. Nici unul dintre ei nu era supărat, iar dacă vreunul se arăta supărat, starețul lor, sf. Apoloniu, numai decât li întreba, că pentru ce este întristat. Le spunea apoi, că omul, care știe că Dumnezeu îl va mântui și astfel toată nădejdea îl este spre ceriuri, nu are voie să se supere. Păgânii au motiv de a se supăra, Evreii de a plânge, iar păcătoșii de a se întrista; dreptii însă trebuie să fie pururea veseli și voioși.

Același sf. Apoloniu, care a întemeiat o mănăstire în care se pocăiau 500 de călugări, le recomanda fraților săi, să fie pururea veseli, pentru că fără veselie se stânge vâpaia dragostei de Dumnezeu din sufletul omenesc. El însuși avea o față veșnic veselă și zâmbitoare, așa că străinii de pe veselia teții îl și cunoșteau.

Sf. Pahomie și-a păstrat până la

moarte fața sa veselă, cu toate că nu a existat nici unul dintre anahoreți, care să fi postit și ajunat mai mult decât el și care să se fi chinuit atâta. Despre un alt anahoret de pe aceea vreme ni-se povestește, că frații îl credeau deja mort când el se mai trezi încă odată și răsare tare de trei ori, de bucurie, că a trăit o viață atât de plăcută Domnului.

Despre sf. Antoniu cel Mare, care se numește steaua pustului și tatăl călugărilor, mort (†) la 356, în vârstă de 105 ani, ni-se spune, că era de o veselie neînșelabilă pomenită.

Sf. Vasile cel Mare († 379), despre care ne povestește sf. Grigorie Nazianzenul, că n'are carne și sânge, atâta a ajunat și s'a chinuit în viață, era un om foarte vesel și pururea bine dispus. Sf. Ioan Gurădeaur (†407) a scris 17 epistole către diaconisa Olimpia care era de o fire veșnic tristă și supărată. În aceste epistole — pe cari le-a scris sfântul din surghiun, unde trăia chinuit și ca un rob rău — sfântul îi arăta, că tristețea este o boală a sufletului, un vierme sufletesc, o febră rea, un tiran îngrozitor. Iară când, în epistola a 17-a, a constatat, că ea s'a vindecat de această mare boală, nu știa cum să-și arete bucuria mai mult.

Sf. Francisc de Asisi (1182—1226) era numit »sărăcuțul frate pururea vesel». El niciodată nu se supăra, pururea cânta și se bucura, chiar și când a suferit în temniță. Cu cât suferea mai mult, cu atât era mai vesel. El spunea adeseori: »Lasă pe aceia, cari sunt ai diavolului, să umble tot cu capetele plecate; nouă ni-se cade a ne bucura și veseli întru Domnul».

Sf. Bernadin (1380—1444) era vesel întrupat. El pururea știa să spună câte o glumă și numai atunci era supărat când vedea, că cineva a căzut în vreun păcat greu. Un călugăr s'a și scandalizat de purtarea sfântului, care era un fel de păcălici. Când a văzut însă, la moartea sfântului, minunile cari se făceau, a plâns amar și și-a cerut iertare dela marele mort.

„Foia UNIRII POPORULUI”

Săptămâna patimilor

Dangăt de clopot vestește 'nchinare;
Păcatul se'ngroapă în faptul de seară
Când magul bătrân, în sfinte odăjdii,
Își tremură glasul, prin fumul de ceară.

În sfântul lăcaș, prin locuri umbroase,
Genunchiul și-l pleacă cucernici creștini,
Când sarcina crucii mai greu îl apasă
Pe Cel ce-a purtat cununa de spini.

Prinos de 'nchinare se 'nalță sfielnic,
Ca fumul din jertfa lui Avel cel blând
Și 'n inimi trudite, de multe păcate,
Se vede satana cum moare plângând.

Inserarea îmbracă golgota 'n pustiu;
Spre tronul iertării păcatul se sue
Și singure 'n noapte rămân mărturie
În colțuri de cruce însângeratele cuie.

Nicolae Năcoară Dobârceanu

Rostul suferințelor

Impărăția lui Dumnezeu prin suferințe. — Precum oamenii singuratici numai prin suferințe se îmblânzesc: așa și popoarele numai după suferințe de veacuri se vor înțelege, apropia și înfrăți.

de Gavril Todica

Învățătorul cel mai iscusit care ne îndreaptă pașii pe cărările vieții, nu este vr'un învățător sau profesor ieșit din școlile omenite. Ni-l dă bunul Dumnezeu, ca pe un oaspe nedorit și nepoftit. Pe nesimțite și neștiute, ne pomenim cu oaspele acesta în casă și ține-te nene! Te-ai lăsa de el, dar nu se lasă el de tine. L-ai da afară, dar nu vrea să iasă și de multeori te dă el afară.

E Maria Sa Suferința.

Omul nu o vrea și totuși îi vine. De aici e semn, că o voință mai mare decât voința omului, o lasă să umble printre oameni și vistățile pământului.

Mijloacele ei educative, adică de creștere a oamenilor, sunt nenumărate.

Ici ne dă dureri în trup, ca să nu ne trufim, să nu ne prea încredem în sănătate. Colo seceră pe alții, când se simțese în culmea ferioarei. Unora le aduce zile grele, ca lui Iov din Biblie, de-și pierd toată averea, rămânând goi ca napul. Altora le aduce averi neaștep-

tate și prin ele nenorociri după nenorociri. Chiar acuma cetim prin ziare că tinăra frumoasă americană Dorris Duke a moștenit dela tatăl ei o avere de 80 milioane dolari. Din ziua aceasta nu mai are liniște. Zărele anunțând cât este de bogată, au început să curgă scrisori recomandate, prin cari organizații de bandiți o amenințau cu moartea dacă nu se va grăbi să le dea atâtea și atâtea sute de mii de dolari. În cea dintâi lună după deschiderea testamentului, Dorris a primit mai puțin de 132 scrisori de aceste.

Bine înțeles, că poliția a fost înștiințată. Un pluton întreg de păzitori, bine înarmați și plătiți de doara Dorris, îi păzește vila, ziua și noaptea. Curtea și grădina și-a împrejmuirea cu un zid de beton, de 3 m. înălțime.

Chiar Ford e gratulat cu amenințări de aceste iar renumitului aviator Lindberg hoții i-au furat copilașul.

Iată dar, că suferința, prin grijile și frământă aspru și pe bogații de multe milioane ca și pe săracii, cari își cerșesc coaja de piele. Pe împărați și comandanți de oștiri, ca și pe ostașii simpli. — E prea adevărat, că suferința de suferință, cei mari și tari ar crede că sunt oameni, ci zăi nemuritori. Suferința face să se simțescă și ei oameni neputincioși. Durerea le bagă mîntea în cap. Lacrimile le înmoaie inima.

Suferința se furiează în casele mici,

*Sf. Filip Neri (1515—1595), sf. Francisc de Sales (1567—1622), sf. Vincențiu de Paula (1576—1660) și aproape toți sfinții, au fost de o veselie cu ade-vărat mare, iară sf. apostol Pavel ne îndeamnă în nenumărate rânduri la veselie: »Intru nădejde bucurându-ne« (Romani 12, 12), »ca niște intristați iară pururea bucurându-ne« (II. Cor. 6), »de altfel, fraților, bucurați-vă« (II. Cor. 13, 10), »pururea vă bucurați« (I. Tesaloniceni 5, 16). De altfel nici *Preacurata Vergura Maria* n'a putut fi decât o femeie veselă, dimpreună cu dumnezeescul ei fiu *Isus Hristos*, că altfel nu ar fi luat parte la nunta din Cana Galileii și nu l-ar fi rugat pe fiul ei să facă minunea cu pretacerea apei în vin.*

Depărtați deci dela voi, dragi cetitori, Intristarea și ascultați de îndemnul sf. Pavel care zice: »*Fraților, bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăș sic bucurați-vă.*

Părintele Iuliu

Târgul de primăvară dela Blaj

Anul acesta târgul din postul Sfințelor Paști ne-a adus o mare schimbare. O zi frumoasă de primăvară a dat puțința tuturor oamenilor să se îndrepte cu vitele lor spre Blaj, unde s'a ținut acest mare târg de țară.

În total la târgul acesta s'au vândut 800 de capete de vite, desigur, că în acest număr se cuprind numai vitele pentru cari s'a făcut biletul de vânzare în Blaj.

Iată tabloul vitelor cari s'au vândut la acest târg: 609 bucăți vite mari (cornute) a căror preț a variat după cum au fost de graze sau slabe. Așa boii grași au fost între 7.000—19.000 lei și chiar și 20.000 lei perechea, din cari însă au fost foarte puțini.

În al doilea rând s'au vândut 62 bivoli și bivolițe, 57 vitei, 22 cai și 50 porci, a căror preț a fost mai mare sau mai mic după cum au fost și vitele vândute.

Târgul din acest an a întrecut cel de toamnă, din postul Crăciunului, căci vitele, au avut preț mai mare, mai bun. Să nădăjdum că prețul vitelor va crește din zi în zi.

Marea sărbătoare a călugărițelor dela Blaj

O evreică se botează, 11 surori fac voturi pe câte 3 ani, iară 7 pe viață

Sâmbătă în 24 Martie mănăstirea călugărițelor din Blaj a avut o minunată sărbătoare, cum n'a mai văzut nici scriitorul acestor șire. Iară, ca această sărbătoare să fie și mai pe placul lui Dumnezeu, păr. călugăr franciscan Nicolaeș dela Oradea, a ținut, aproape două săptămâni, exerciții spirituale pentru călugărițe, ca să fie cât mai bine pregătite, pentru această mare zi, iară Exelența Sa Preasfințitul Alexandru al Lugojului n'a pregetat să vină însuși ca aceste fiice și servitoare ale Domnului să-și depună voturile chiar în mâna unui arhiereu.

Nu voi uita niciodată și par'că văd și acuma înaintea ochilor mei pe dsoara Edit Tauber, studentă în anul al patrulea la universitatea din Cluj, îmbrăcată într'o haină albă până'n pământ, cu ghețe albe, și cu părul negru, cum stătea, cu lumina aprinsă în mână, în fața arhiereului. Imi veneau în minte vremurile apostolice, când tot așa se botezau oamenii mari.

A fost o adevărată minune de frumusețe și de înălțare sufletească, când această evreică și-a plecat capul pe blidul de argint și pe părul negru i-a turnat arhiereul, cu mâinile tremurânde, apa, rostind cuvintele: »*Botează-se roaba lui Dumnezeu Tereza în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.*

Nou botezata Tereza, sânașa ei dna profesoară Miți dr. Bad n. Labo, care are mare merit în încreștinarea ei, arhiereul, preoții, călugărițele, multele eleve și tot poporul credincios au vărsat adevărate lacrimi de bucurie și de fericire în acele clipite cu adevărat mărețe.

Arhiereul, Exelența Sa Preasfințitul Alexandru al Lugojului, abia a putut rosti o scurtă cuvântare, atât era de emoționat.

A urmat apoi frumoasa ceremonie a

depunerii voturilor vremelnice. Cele 11 călugărițe ingenuncheau pe genuncherele frumos împodobite cu velițe albe și cu cununi verzi și cruciulițe de brad. Fiecare avea câte o luminare în mână. Când Exelența Sa le-a întreat, ce au venit să ceară dela dânsul, ele au răspuns, în cor, că vreau să depună voturile vremelnice, pe 3 ani, în mâinile Preasfințitului. Întrebând apoi arhiereul pe Preacuvioasa Soră Febronia, care este superioara Mănăstirei, dacă sunt bine pregătite pentru aceasta și răspunzându-i-se că omenește vorbind dânsa crede că sunt foarte bine pregătite, cele 11 fecioare au început să jure, în fața preascumpului trup și sânge al Mântuitorului, în fața arhiereului și a superioarei, că vor păzi sărăcia, verguria și supunerea, vreme de 3 ani.

După binecuvântare, Exelența Sa le-a predat vâul negru, semn că ele abziec de lume; inelul de argint, semn că se logodesc cu Mirele Hristos, și crucea, semn că ele vor suporta, fără murmur, orice greutate și orice necaz ar avea în acești trei ani viitori.

A urmat apoi, nu peste mult, depunerea voturilor pe viață a șapte călugărițe, cari de cel puțin două ori au mai depus încă voturi pe câte 3 ani. După ce au jurat și acestea, Preasfințitul Alexandru le-a vorbit la suflet, arătându-le fericirea și bucuria pe care o simțeste biserica atunci când aceste fecioare și-au aprins candelile, asemenea fecioarelor înțelepte, ca să aștepte pe Mirele Hristos. Să dea Dumnezeu — a stârșit Preasfințitul — ca aceste fecioare să fie, ceea ce și trebuie, ajutoare celor neputincioși și bolnavi, luminătoare ale copilelor încredințate lor și podoabe ale bisericii.

La cuminecare s'a împărțit mai întâi nou încreștinata, apoi celece au depus

și în cele mari; în bordeie ca și în palate. Vai de muritorii aceia, la cari nu se furișează!

Se furișează la plugarii înstăriți:

Năcăjit e omul, Doamne,
Când se culcă și nu doarme.
Năcăjit e omu — atunci,
Când își dă boii pe junci
Și fetele după slugi.

Năcăjit e cel ce rămâne orfan de părinți:

Mai este oare'n lume
Ființă cum sunt eu?
Uu suflet fără nume,
Uitat de Dumnezeu

Sau

Năcăjit ca mine nu-i
Numai puiul cucului,
Când îl lasă mama lui
Fără aripi, fără pene.

Sau

Cântă puiul cucului
În mijlocul codrului.
Așa cântă de cu dor
De nici florile nu'nflor.
Așa cântă de duios
De pică frunzele jos.
Și-așa cântă de cu jele
De inima 'n mine pier.

Se furișează la omul înstrăinat umplându-i inima de dorul de casă, de dorul de ai săi (nostalgie):

Cine nu știe ce-i doru
Plece numai cu vapore,
Că'n vârful vaporei

Șede mama dorului
Încălțată cu opinci:
Rupe inimi de voinici.

Sau

Mândră, când ți-oi scrie carte,
Să știi că-s tare departe.
Carte'n patru cornurele
Scrisă cu lacrimi de-a mele:
Cine cartea va ceti —
Lacrimile l-or porni.

Multe au de suferit cei ce due traiu rău în casă (familie):

Frunză verde rug de mure,
Cucule dela pădure
Mergi la părinți și le spune
Că trăesc cu-amărăciune:
Unde m'au dat nu mi-e bine
Patu mi-e de mărăcine
Și perina de ciulline.

Sau

Câte zile într'un an
Atâtea năcazuri am.
Las' să fie și să treacă,
Că mi-a fost mîntea buliacă.
Las' să-mi fie rău, nu bine,
Că n'am ascultat de nime.
Am făcut de capul meu
C'am gândit că n'o fi rău.
Și-am lucrat cu mîntea mea
Gândind că-i bine așa.

Sufletul omeneșe învață numai ceea ce simte. Dacă nu ar simți el însuși durerea și suferința, nu ar crede și nu ar pricepe durerea și suferința altora.

Goethe, marele poet al Germanilor, scria într'o poezie: »Dacă cineva nu și-a mâncat pâinea în lacrimi, nu și-a petrecut nopți în dureri: acela nu cunoaște puterile cerești«.

Eminescu al nostru scria și el:

Când de-odată tu răsăriși în cale-mi,
Suferință tu, dureros de dulce
Până'n fund băui voluptatea morții
Ne 'ndurătoare!

Cum e cu viața oamenilor singuratici, așa e și cu viața popoarelor. Nu se astâmpără, nu se îmbănzesc până nu dau nenorocirile peste ele. Suferința le face de se înțeleg, se împacă, se înfrățesc.

De aceea cred, că ura și freeările dușmănoase nu vor înceta dintre popoare, până aceste nu vor trece prin mari și grele suferințe. Dacă nici din suferințe nu vor învăța nimic, vor peri de pe fața pământului, cum au perit Hunii, Vandalii, Longobarzii și alte seminții barbare. — Vor trăi și vor progresa numai popoarele, cari trăgând cuvenitele învățături din suferințele ce le vin pe cap, vor trăi în bună înțelegere și iubire creștinească cu semenii lor, mai întâi cu cei din apropiere.

La urma urmelor, toți suntem făpturile aceluiaș Părinte ceresc și ar trebui să trăim în adevărată frație. Numai atunci se va împlini cererea din „Tatăl nostru”: „*Vie împărăția Ta!*”

voturile și pe urmă celelalte călugărițe și mai multe eleve.

Uitasem să pomenesc că răspunsurile la sf. liturghie le-a dat corul normalistelor, condus de dsoara profesoară Bura și că acest cor a plăcut foarte mult.

După o scurtă gustare, ne-am îndepărtat cu sufletele pline de cele mai plăcute amintiri și cu siguranța că biserica noastră începe să facă pași repezi spre tot mai bine.

Nestatornicia omenească

Suntem în duminica florilor. Evanghelia și toate cântăcele bisericesti din această zi ne vestese o mare bucurie: Intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim. I-se face o primire cum nu s'a mai pomenit, căci chiar de s'ar mai fi întâmplat ca un domnitor să fi fost bine primit, aceea primire a fost pusă la cale de autorități pe când la Isus Hristos autoritățile căutau a înăbuși primirea.

Poporul jidovesc îl primește așadar din curată dragoste. Atâta bucurie, atâta veselie, atâta entuziasm și atâtea sentimente nobile mai rar ca la poporul evreesc în aceea zi. Nu ține seamă de bunurile lumesti, de covoare și alte lucruri scumpe, ci cu întreagă inimă le aruncă înaintea Mântuitorului.

Strigătele de „Osana” nu mai încetează poporul se simțese în deplina lui fericire și Hristos intră triumfător în Ierusalim. Căpeteniile creapă de necaz, dar n'au ce face, căci Mântuitorul prin cuvintele „de vor tăcea această, pietrele vor striga” — pare că vrea să le spună: Atâtea minuni am făcut, atâtea bine pentru întreg neamul omenească, încât dacă toți ar fi înăpăținați, nepricepători și răi ca voi, și n'ar vrea să mă bage în seamă atunci lucrurile din natură, zidurile acestora reci și nevăntătoare, ar striga întru întâmpinarea mea: „Osana fiul lui Dumnezeu”. Dar Hristos este mulțumit căci poporul îl primește așa după cum se cuvine.

Și într'adevăr în aceste momente când vedem însuflețirea cea mare a poporului, sentimentele ce le nutrește față de Isus, pare că nici n-am putea gândi ca acelaș popor să aducă sentință de restignare împotriva Mântuitorului. Dar vai! Câteva zile să mai treacă și se apropie sfârșitul. Acel popor care în duminica florilor își aruncă din curată inimă po-doabzele cele mai scumpe înaintea aceluia pe care-l iubea, a șasea zi strigă în gura mare: „Răstignește-l răstignește-l!”

Iată nestatornicia omenească! Iată mentalitatea oamenilor. Azi îți vede meritele, te sprijinesc zicându-ți: „n'ai frică de nimeni până suntem noi aici”, iar ca mâne, aceiași oameni te trădează zicându-ți: om slab, ticălos nemernic, vrednic nu de temniță, ci de moarte.

În acest caz de nestatornicie omenească, vedem înțelepciunea bisericii care nu urmărește ca oamenii numai să cunoască adevărurile de credință ei, mai mult să-și întoarcă viața după ele, adică lucrurile bune să le săvârșească, iar cele rele să le înconjoare.

Aruncând o privire în lumea largă, deși trăim în lumea creștinismului, vedem că oamenii nu prea țin cont de intențiunea bisericii. Și azi sunt oameni cari acum te aprobă, te laudă, iar ca mâne îți strigă: jos cu tine! Aceasta se vede mai bine în lumea politică. Azi aprobă un partid, mâne, venind altul la putere, care-ți dă puțin rachiu, îți schimbă părerea și ești cu ei, iar pe ceilalți îi părăsești.

Însă lucrul devine și mai trist când nestatornicia se observă și în lumea bisericască. Azi un creștin se mărturisește și se cuminecă, își bate pieptul că este ostaș al lui Hristos, iar

Ce este mai nou în politică

În țară la noi

Conversiunea în desbaterea parlamentului

Conversiunea, despre care de un timp încoace se vorbește și se scrie atâta, a ajuns în sfârșit să fie înfățișată parlamentului. Noul plan de lege al conversiunii a fost prezentat în Adunarea Deputaților de către însuși d. prim-ministru Tătăărăscu George, care i-a făcut băgători de seamă pe parlamentari că nu vor pleca acasă de sărbători până nu va fi votată legea cea nouă.

În numărul trecut al gazetei noastre am arătat și noi ce cuprinde noul proiect de lege, pe care satele noastre, ba chiar și orașenii, îl așteaptă odată dus la capăt. Ar fi și vremea să se aleagă într'un chip cu această mult dorită lege care ar fi merită să ștergă o mulțime de gânduri și de năcazuri. Să ne știm într'o parte și să putem răsufla ușurați.

Chiar în legătură cu noua lege a conversiunii, parlamentul care trebuia să fie închis la 1 Aprilie, a fost prelungit până aproape de sărbători, când vom ști cum stăm și cum a ieșit legea. Până la Paști nu mai este mult. Să nădăjduim că va ieși cât de cât spre mulțumirea tuturor.

Omorul dela Sinaia în fața Judecății

În ziua de 19 Martie s'a început la București, în fața Consiliului de război al Corpului II de armată, judecarea celor cari au pus la cale și au împușcat în gara Sinaia pe fostul prim-ministru Ioan G. Duca. Judecătorii sunt generali ai armatei precum și alți ofițeri înalți. Oa acuzați stau de față 52 de inși, în frunte cu Constantinescu cel care a tras focurile de revolver. Între acuzați se află și Corneliu Zelea Codreanu, care a stat mult timp ascuns pe la prie-

ca mâne la cea mai mică adiere a vântului, se lapidă, făcându-se adventist, milenist etc.

Cunosc un adventist care din catolic s'a făcut ortodox, apoi milenist și pe urmă adventist. Toate aceste treceri le făcuse din oeva neplăceri trecătoare. Sărac de el!

Așa stând lucrurile, să căutăm a fi oameni practici. După cum din toate lucrurile materiale cîntăm a trage foloase, așa să facem și cu cele spirituale. Biserica ne stă la dispoziție, ne arată calea și ne învață, cum să fim statornici, arătând că numai cei ce va răbda până'a sfârșit, acela se va mântui. Scurt, să tindem a imita și urma poporul evreesc din duminica florilor, când a dat cinstea cuvântă Mântuitorului, dar să grijim să nu facem ca el peste câteva zile, când aduce osânda și strigă: „răstignește-l!”

Alexandru Todea

teni și cunoscuți de ai săi din București, iar înainte de proces, el însuși s'a predat în mâna autorităților militare.

Acuzații au cerut să fie ascultați 670 de martori, despre cari cred că, prin mărturisirile ce vor face, vor putea să le ușureze vinovăția. Procurorii încă au 36 de martori. Între martori se află mulți oameni cu înalte slujbe, miniștri, fruntași politici și chiar și Patriarhul Miron Cristea.

În debaterile de până acuma Corneliu Zelea Codreanu și alți partizani ai săi s'au silit să arete că ei n'au plănuț împușcarea lui Duca, nici a altor conducători politici. Însă o martoră, chiar o rudenie a lui Zelea Codreanu, D-na Florica Crăciunescu a făcut grele mărturisiri, arătând cum el, Codreanu, ascuns în casă la dansa, a fost cercetat de către Constantinescu și Caranica, cei cari au pândit și l-au răpus pe Duca. Martora a declarat că recunoaște pe aceștia doi din urmă și i-a arătat cu mâna pe banca acuzaților. Urmează acum să se vadă ce mai spun și ceilalți martori, ca la urmă să se poată rosti judecata.

Procesul este în curgere încă și ascultarea tuturor martorilor va mai cere mult timp. Se va da apoi glas apărătorilor și abia la urmă se va da sentința.

Ce mai fac partidele

Partidul național-țărănesc, în urma hotărârilor luate în consfătuirile dela București, porcede acum în toată țara la reorganizare a sa, în baza nouilor statute. Se vor face organizații în toate comunele și orașele, partizanii vor fi înscrși în liste. Mai multe comune vor alcătui sectoare cu câte un șef în frunte, iar sectoarele vor avea câte un șef de organizație pe județ. Partidul va înscrie astfel pe toți membrii săi, ca să știe cu cine luptă și să știe limpede pe cine și câți membri are.

Șeful partidului, d. Mihalache, pune mare nădejde mai ales în partizanii de prin sate și în tineret. Vrea să aibă o tabără într'adevăr țărănească și națională, ca poporul să aibă cuvânt tot mai mult în cârmuirea treburilor obștești.

Despre *Georgiști* se spune că vreau să se întoarcă îndărăt în vechiul partid liberal, condus azi de către d. Dinu Brătianu. Unele svonuri spun că și d. Goga ar vrea să se întoarcă iarăși la mareașalul Averescu. Precum se vede, după unirea dintre Lupiști și Național-Țărăniști, și celelalte partide se gândesc la însoțiri, ca să-și întărească rândurile.

În orice caz, în zilele de hodină ale sărbătorilor apropiate, comunele vor fi iarăși colindate de oamenii politici cari vor căuta să-și revizuiască și să-și numere taberele.

In străinătate

Europa mai stă încă și acuma sub impresia celor desbătute de curând la Roma, unde Mussolini a chemat la sfat pe Dollfus al Austriei și pe Gömbös al Ungurilor. Cu prilejul acelei întâlniri ducele Mussolini a spus un cuvânt care a făcut multă valvă. Încăputul stăpân al Italiei s'a cam întrecut cu dragostea față de Unguri și i-a căinat, zicând, că prin contractele de pace Ungurii ar fi fost »spoliați« sau jefuiți, de ținuturi cari după dreptate trebuiau să le rămână lor.

Acest greu cuvânt a stârnit multe protestări și Mussolini a primit răspunsuri aspre nu numai dela cei interesați, ci și dela Englezi și Francezi. Gazetele cele mari din Londra și Paris i-au trimis vorbă ducelui, că nu-i bine să se joace cu focul, căci stricarea contractelor de pace ar însemna un nou războiu. Nici Mica Antantă (Românii, Sârbii, Ceho-Slovacii), nici tovărășia popoarelor din Balcani (închegată de curând de către d. Titulescu al nostru) nu vor suferi ca doririle ungurești, demult îngropate, să-și mai poată ridica vreodată creasta.

Tot așa a vorbit și d. Beneș, ministrul de externe al Ceho-Slovaciei, care s'a mirat că Mussolini tot mai caută să mănăie la moara Ungurilor. Și el, Beneș, nici nu poate crede ca ducele Italiei să fi încurajat chiar așa pe Gömbös. Mussolini se pare că mai mult își caută interesele sale și tot atâta pe Unguri, ca ei să-i fie slugi plecate și să-l ajute în planurile sale. Dar Mussolini, dacă este om cu cap, nu poate dori nici dânsul un nou războiu, care nici Italiei nu i-ar fi prea bine.

Deocamdată e bine să se știe că vorbele dela întâlnirea din Roma, au găsit împotrivire pretutindeni.

În legătură cu celea de mai sus se face vorbă multă și de readucerea în Austria a lui Otto Habsburgul (fiul fostului împărat) care râvnește tronul strămoșilor săi. Lucrul acesta țarăși va fi foarte greu de îndeplinit, căci un Habsburg la Viena ar putea naște cine știe ce nădejdi și încurcături. Pe Otto l-ar trage de mânecă și Ungurii și Austriecii, iar el să n'o pață ca cela din poveste, care a vrut să șadă pe două scaune.

33 de morți într'o ciocnire de trenuri. În Rusia s'a întâmplat de curând o groaznică nenorocire. Un tren de călători s'a ciocnit cu unul de marfă în stația Tawatuh din Urali. Au murit pe loc 33 de inși iar 68 au fost răniți. Dintre aceștia 22 sunt pe moarte

Noul ministru al Statelor Unite la Viena

Statele Unite Nord-americe au numit pe consulul general dela Berlin, adevărat pe însărcinatul să reprezinte interesele Statelor Unite Nord-americe dela Berlin, ministru plenipotențiar, adevărat un însărcinat care are puteri depline spre a trata toate afacerile cari s'ar putea ivi între cele două țări, la Berlin. Noul ministru plenipotențiar se numește Mesersmith.

Reorganizarea cercurilor culturale ale „Astrei“ din Târnava-Mică

Deodată cu sosirea primăverii mersul la sate fiind mai ușurat, comitetul Despărțământului Blaj al Asociațiunii a hotărât să cerceteze toate satele (42) din acest despărțământ, ținând prelegeri populare și reorganizând în fiecare sat vechile agenturi ale Asociațiunii sau înființând noi cercuri unde n'au fost, precum și biblioteci.

În numărul trecut al „Unirii Poporului“ am desoris pe larg adunarea dela Sânceel. Acum vom face mai pe scurt darea de seamă despre ieșirile prin alte comune.

În 11 Martie dnii *Dr. Coriolan Suciu*, secretarul Despărțământului și *Dr. Traian Denghel* primprstor, au cercetat comuna *Crăciunelul de Jos* unde au vorbit: dl prof. Suciu despre „Revoluția lui Horia“, iar dl Denghel despre „Rosturile Astrei.“ S'a alcătuit apoi cercul cultural compus din următorii membri: Președinte: Ioan Mureșan învățător director, vicepreședinte: Gheorghe Bărbuleț învățător, secretar: Mihai Marcu învățător, casier: Nicolae Pastu, controlor: Nicolae Roșu, bibliotecar: Ioan Mărginean I. Ion, econom: Gheorghe Baba, membri în comitet: Ioan Baba primar, Alexandru Borcea casier comunal, și Alexandru Mărginean I. Ion.

De încheiere dl învățător Ioan Mureșan a vorbit despre cinstea pe care trebuie să o dăm domnilor noștri de români și a mulțumit conferențiarilor pentru învățăturile frumoase pe cari li le-au împărțit.

Tot în 11 Martie au ținut prelegeri populare în *Valea Lungă* dnii *Ioan Popu-Câmpeanu* vorbind despre „Folosele pomării“ și *Dumitru Nedă* despre „Însemnătatea cărții“.

În 25 Martie au fost cercetate mai multe sate. Dl *Dr. Traian Denghel* și dl profesor *Grigorie Pădurean* au fost la *Tăuni*, unde dl Denghel a vorbit despre „Asociațiunea în slujba culturii poporului“, iar dl Pădurean despre „Satul românesc în poezia lui Cosbuc“. **Cercul cultural s'a alcătuit în feiul următor:** Președinte: Diomid Ciulea preot, vicepreș.: Ioan Codău, secretar: Cornel Bența, casier: Vasile Covaci, bibliotecar: Traian Șurtea, controlor: Nicolae Codrea, econom: Aurel Bența, membri în comitet: Ioan Bența, Emil Pașcă și Ioan Crețu.

În *Vesa* au conferențiat dnii: *Dr. Coriolan Suciu* despre „Crăișorul“ (Horia) iar dl profesor *Virgil Stanciu* despre „Poezia populară“. **Cercul cultural s'a alcătuit precum urmează:** Președinte: Victor Moldovan preot, vicepreședinte: Ioan Șarlea avocat, secretar: Alexandru Lelutiu învățător director, casier: Ioan Ilea iunior, bibliotecar: dș. Ana Popa învățătoare, controlor: Mihai Pop agronom, econom: Petru Suciu, învățător pensionat, membri în comitet: Ionică Oltean primar, Ionică Aldea și Vasile Aldea.

În *Spini* au ținut vorbiri: dl subdirector *Ioan Popu-Câmpeanu* despre „Folosele cultivării pomilor“, dl avocat *Dr. Ioan Bianu* despre „Păstrarea sănătății“ și dl profesor *Olimpiu Barna* despre „Casele de economii“. **Cercul cultural s'a făcut din următorii:** Președinte: Olimpiu Costea preot, vicepreședinte: Ioan Mărginean, secretar: Gheorghe Ciulea învățător, casier: Solomon Costea cantor, bibliotecar: Vasile Hoe cantor, controlor: Solomon Costea I. Iacob, econom: N. Glogovețan, membri în comitet: Solomon Pașcă, Alexandru Glogovețan și Vasile Ciulea.

În *Mândrade* au vorbit, dl profesor *Octavian Modorcea* despre „Forma pământului“ și dl prof. *Ioan Covrig* despre

„Luxul la sate“ S'a alcătuit și un cerc cultural în frunte cu părintele Vasile Oltean.

În *Spătac* au ținut prelegeri populare dnii profesori *Ștefan Manțulea*, vorbind despre „Gazul metan și focul dela Copșa-Mică“ și *Virgil Stoica* „Din trecutul neamului nostru“. Cercul cultural s'a format în frunte cu părintele Oaoriu Damian.

La *Glogoveț* au ținut cuvântări, dl profesor *Eugen Bucur* despre „Revoluția lui Horia“ iar dl profesor *Victor Oros* a dat „Îndrumări economice“. — Durere, aici cerc cultural încă nu s'a putut alcătui.

La *Cistei* au vorbit dl profesor *Gheorghe Veliciu* despre „Aurul negru“ (cărbunele de pământ) și dl profesor *Pompei Bârlea* despre „Vlad Țepeș“. Cercul cultural s'a format în frunte cu părintele Teodor Abrudan.

Cinste și mulțumită se cuvine acelor cari, din curată dragoste față de luminarea și înaintarea nației noastre, coboară în mijlocul satelor răspândind sămânța sănătoasă, care rodind, face să înainteze un neam și un popor.

Bunăvestirea la Blaj

Sărbătoarea Bunevestiri este hramul Seminarului Teologic dela Blaj și se sărbătorește totdeauna cu multă sumpătate și însuflețire în catedrala sfintei Treimi dela Blaj.

În preșeara sărbătorii s'a făcut inseratul împreună cu litie și cu mâncatul, ceea ce la Blaj numai de trei ori se face la an: în ajunul Crăciunului, în ajunul Bobotezei și în preșeara Bunevestiri.

La sf. liturghie a slujit Prensfințitul Alexandru al Lugojului, care, înainte de a se începe sf. liturghie, a făcut lectori sau ceteți pe 27 clerici (teologi) din anul al treilea. Îndată după aceea a hirotonit întru ipodiaconi pe trei clerici absolvenți, iară după irmos (De tine se bucură...) i-a hirotonit întru diaconi.

Încheindu-se chiar acuma anul sfânt, la sfârșitul sf. liturghii, pâr. canonic Dr. Augustin Tatar a rostit, în genunchi, în fața ușii împărătești, o preafrumoasă rugăciune, în care a mulțumit lui Dumnezeu pentru binefacerile primite în acest an sfânt, rugându-l să nu-și uite nici în viitor de noi păcătoșii și nevrednicii săi robi, dar mai ales să nu-și uite de această țară și de neamul românesc.

A fost deci ziua de 25 Martie o minunată sărbătoare pentru ceice au avut fericirea să ia parte la sf. liturghie din catedrală.

O zi de jale la Șard

Ziua de Vineri, 23 Martie, a fost pentru locuitorii din frunțașă comuna Șard, jud. Alba, o adevărată zi de jale. Atunci a fost adevărată înmormântată *doamna Aurelia Mera n. Dumitrescu*, soția directorului Eugen Mera dela Școala Comercială Superioară din Alba-Iulia.

Dna Aurica, căci așa-i zicea toată lumea, a fost o doamnă foarte bună și cu frica lui Dumnezeu, cum puține doamne sunt astăzi. Dovada cea mai bună e că pâr. protopop Ioan Bucur al Atudului, care a îngrijit o înainte de moarte, a declarat, că de mult n'a avut o muribundă, care să moară atât de creștinește ca doamna Aurica.

Dna Aurica a fost fiica notarului Dumitrescu din Șard, care a murit pe când Aurica nu era decât de vreo 10 ani. Măritându-se după profesorul Eugen Mera, a avut dela începutul căsniciei o mare durere, murindu-i cel dintâi fecioraș și rămânând numai eu o fetiță. A fost o soție și o mamă de model, cum rar se găsesc astăzi, și o gospodină foarte bună cecece au putut observa sutele de oaspeți, cari treceau pe la casa ei.

A murit la vrâsta de 40 ani, după lungi și grele suferințe, împărțită zilnic cu sf. Taine și împăcată deplin cu soarta.

Inmormântarea i-a fost cât se poate de frumoasă. Autobusele veneau și vărsau, tot la câte jumătate de oră, lumea din Alba-Iulia. Numai de la Blaj au luat parte 12 persoane. Biserica, unde s'a adus Vineri la amiază sicriul dela casa părintească, a fost tixită de cânturari și doamne, așa că poporul a trebuit să asculte de afară prohodul slujit de pâr. protopop Vasile Urzică dela Alba-Iulia, pâr director Iuliu Maior dela Blaj, pâr. Elie Magda dela Alba Iulia-Maier, pâr. Virgil Hațegon din Seușa și pâr. Nicolae Stroia din Șard. A cântat minunat muzica militară dela Alba-Iulia

Vorbiri au rostit pâr. protopop Urzică, pâr. Stroia, pâr. Magda și un profesor dela Școala Comercială Superioară din Alba-Iulia. La sfârșitul prohodului cei opt profesori dela Școala Comercială Superioară din Alba-Iulia, căzora le-a fost ca o adevărată mamă, au luat sicriul pe brațe și l-au dus la mormântul din preajma bisericii, unde dăa Aurica de acuma înainte așteaptă învierea cea de obște.

In veci pomenirea ei!

Tovărășia în rău

Lumea nu se astâmpără, și inclinarea spre rău a omului nu va înceta niciodată. Mai ales lăcomia după bani, după câștigul necinstit, dă brânci multora spre păcat.

În țara noastră, ca pretutindenea, mișună spionii bolșevicilor și ai altor țări, cari ne poartă sămbetele. Foarte adeseori se poate citi în ziare, că a fost descoperit cutare cuib bolșevic, sau spioni cari lucrau pentru dușmanii României. — De multe ori sunt prinși și pedepsiți, și numele lor se publică la gazete. Cei mai mulți sunt străini de neamul nostru, mai ales sunt Evrei, Ruși, Unguri, Bulgari. — Dar din nenorocire se găesc uneori și români între ei.

Spionajul sau intrarea în tovarășii cari lucrează împotriva țării, e păcat mare, și când e săvârșit de străini. Dar ei neavând și nerecunoscând țara noastră ca patria lor, deși trăind aici ar trebui să se simtă în patria lor, față de care au datorii, se mângăie cu gândul, când săvârșesc ticăloșia, că lor nu-și fac nici un rău. Dacă nu sunt prinși.

Dar ce desvinovățire poate avea un Român care se înhaintă cu agenții comuniști, sau cu cei cari vând secrete, haine militare, altor țări?

Ei nu vor putea spune ca Evreii, Rușii sau Ungurii, că locuesc numai de silă în

România, că aici nu le merge bine, că adevărata lor patrie e Ungaria sau Rusia. Sau că, în caz că-i vor prinde copiii lor pot primi ajutoare dela aceia pe cari i-au slujit.

A încerca, cu ajutorul străinilor, cari sunt în aceeași vreme și dușmani ai țării tale, să faci mai bine lucrurile la tine acasă, e curată nebunie. Unii dintre Români cari sunt prinși în astfel de tovarășii, se apără, adică, spunând că ei n'au voit decât să facă bine țării. Să îndrepteze relele dela noi, să ferească poporul.

Nebunia e așa de mare, încât nime, cu scaun la cap, nu poate da crezare unor asemenea vorbe.

Și într'adevăr, în orice lucrare de spionaj sau de luptă ascunsă împotriva țării, este amestecat banul, pofta de câștig necurat, ochiul diavolului. — Nici unul dintre Români prinși ca spioni, sau lucrând mână în mână cu bolșevicii, nu a avut mâinile curate. S'a dovedit că lucrează pentru bani, nu din însuflețire apostolică, pentru îndreptarea relelor din țară.

Deci, toți aceștia fac un negoț, și încă cel mai spurcat negoț.

E, ca și când cineva s'ar gândi și ar umbla să-și vândă, pentru bani, pe tatăl său sau pe mamă-sa, ori copiii.

Ba mai mult. — Pentru că țara nu e numai mama, tata, sau copilul tău, ci a tuturor acelor cari sunt de-un sânge și de-o lege cu tine. Nu vinzi numai ce-i al tău, ci ceea ce este a milioanei de oameni.

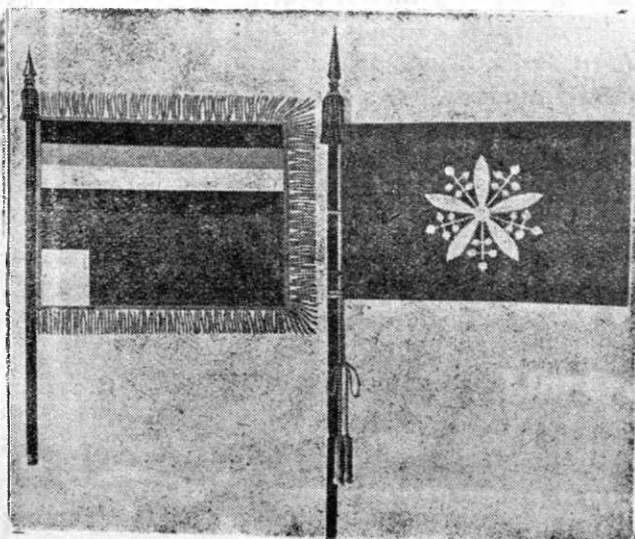
Nimeni nu poate spune: am fost lipsit de bani, și nu cunoașteam mărimea răului în care am intrat. Fiecare om are un judecător în el însăși, conștiința sa, care-i spune ce e bine și ce e rău, și când e vorba de lucruri mai mici. Dar când e vorba de-un păcat strigător la cer!

Dela Secțiile „Astrei“.

Un câne credincios. E cunoscută credința cânilor pentru stăpânii lor. De multe ori mor pentru ei. Așa s'a întâmplat acum de curând într'un oraș din Austria. Un vânător a plecat la vânătoare însoțit de cânele său. În pădure însă, vânătorul a murit. Cânele atunci s'a pus de strajă la căpătâiul mortului și nu lăsa pe nimeni să se apropie de el. Dar mortul trebuia ridicat, ca să fie înmormântat. Și cum cânele nu lăsa pe nimeni să se apropie, cei ce au venit să ridice mortul au trebuit să-l împuște. Și astfel cânele credincios a plătit cu viața sa dragostea ce o avea pentru stăpânul său.

Steagurile celui mai nou stat

Cetitorii noștri își aduc aminte, din „Cum stă lumea și țara“, că în partea de răsărit a Asiei, Japonia a rupt din China o mare parte de pământ, pe care l-a numit Manclucuo și l-a dat pe fostul împărat al Chinei drept împărat. Nu de mult acest nou împărat despre care am scris și noi mai de multe ori la gazetă, s'a și încoronat, cu mari ceremonii. Bine înțeles că Chinezii nu prea sunt bucuroși de noua țară ruptă din trupul ei, și de aceea și-au pus în gând să-l omoare. Dăm aici steagurile noului stat: Deadreapta steagul împărătesc, iar deastânga steagul unui regiment.

Pregătiri pentru sfințele sărbătorilor ale Invierii. Membrele Reuniunii Femeilor Române gr. cat din Blaj încep șirul *Meditațiilor Religioase* (exerciții spirituale) în ziua de Vineri 30 Martie, la ora 5 după amiază, în capela Institutului Recunoștinții. Meditațiile se urmează Sâmbătă și Duminică până la ora 4 d. a. când se fac mărturisirile, iar Luni în 2 Aprilie la ora 8 ascultarea sf. liturghii și cuminecării. Program amănunțit se afișază la ușa capelei. Predicator Clar. Pâr. Dr. Chinezu.

În săptămâna patimilor, în fiecare zi, începând de Luni, 2 Aprilie, la ora 7 Seara, *predici în catedrala mitropolitană* despre „Sufărințele omului Dumnezeu“. Le ține Clar. Pâr. Dr. Ioan Suciu. Publicul din Blaj este invitat a lua parte. — *Comitetul Reuniunii.*

Noua comisie interimară dela Blaj. Potrivit legii administrative votata mai zilele trecute de parlament, toate primăriile și consiliile comunale și județane vor fi dizolvate și înlocuite cu comisii interimare. La Blaj a fost numită următoarea comisie interimară: dd. Dr. Ilarie Aldea, președinte; I. Costea, Oct. Moldorcea și Dr. Gheorghe Sărăndan, vice-președinți; Eugen Bucur, Ioan Băcilă, Emil Oltean și Ioan Pușcaș I. Nicolae, membri.

S'a scumpit zahărul. În săptămânii din urmă zahărul s'a scumpit foarte mult. Mulți deputați au întrebat pe dl. Ministru al industriei despre scumpirea prețului zahărului. Dl. Ministru a răspuns că este un contract între fabricatorii de zahăr și stat, și astfel nu se poate mesteca. Mulți deputați însă, au cerut să se lefținească iar zahărul, și cu acest prilej a fost în parlament o ceartă care era aproape să se sfârșească cu bătaie.

Cum se proclamă un sfânt? Dacă ai fost vreodată la o adunare unde au fost zeci și sute de mii de persoane, vă puteți face o idee despre lumea care se adună când se proclamă un sfânt. Se adună mai ales domni mari, și nimeni nu poate intra fără bilet. La 1 Aprilie a. c. va fi proclamat sfânt fericitul Don Bosco. Pentru această zi au cerut până acum dela cancelaria Papii bilete de intrare, peste o sută de mii de persoane. În biserica sf. Petru, unde se face ceremonia, încap vreo 60 de mii de persoane. Așa că o fi mare îmbulzeală în ziua aceea.

A ars un oraș întreg. În depărtata Japonie, a fost săptămâna trecută un foc uriaș. Orașul Hacodate, care avea 200 de mii locuitori a fost distrus de foc. 150 de mii au rămas pe drumuri, iar o mie au fost arși scum.

Au vrut să arunce în aer catedrala sf. Petru din Roma. Anul trecut, mai mulți răufăcători au vrut să arunce în aer vestita catedrală a sf. Petru din Roma. Dar sf. Petru nu și-a lăsat biserica n'apărăsire. Așa că bombele au fost găsite până nu au explodat, iar cei ce le-au pus au fost prinși mai târziu. Statul italian i-a condamnat mai zilele trecute pe unul la 30, iar pe altul la 17 ani închisoare.

Porumbel, factori postali. Încă de pe vremea lui Noe porumbelii au fost întrebuințați ca purtători de vești. Și de multecori,

mai ales în timpul războiului, au făcut această slujbă mai bine ca oamenii, cari erau spionați. Mai nou cetim că la 1 Aprilie a. c. va fi proclamat sfânt fericitul Don Bosco, fost călugăr care a murit la Torino în anul 1888. În momentul când va fi proclamat sfânt la Roma, vor fi trimiși mai mulți porumbel la Torino, ca să vestească orașului că oarecândva a găzduit între zidurile sale, în ultimele zile ale vieții, pe un sfânt.

Falsificatori de bani la Mediaș. Falsificarea banilor a ajuns în zilele noastre ca o boală lipicioasă. Și tot mai mulți se îmbolnăvesc de această boală. Mai nou ne vine știrea că a fost prins în Mediaș un țigan cu monete false de câte 100 Lei. El era de loc din Bratei. Oamenii legii au plecat cu el în Bratei și acolo ar fi aflat mașini și tipare, o mică fabrică de bătut bani. El bătea numai monete de 100 Lei, și-i reușea foarte bine. — Acum a ajuns pielea lui la bătae.

O moarte ciudată. Femeia Etila Gherber, soția unui comerciant din Iași, a murit mai zilele trecute într'un mod foarte ciudat. Ea se afla la masă în mijlocul familiei, când deodată i-se pare că vede într'un colț al casei o pisică foarte urâtă. A trimis atunci un copil ca s'o dea afară. Dar copilul împreună cu ceilalți meseri, au spus că ei nu văd nici o pisică. Atunci a plecat ea ca s'o dea afară, dar n'a făcut decât doi pași și a căzut moartă pe loc.

Unul care și-a pierdut memoria. Se întâmplă uneori, mai ales când te lovește o durere dintr'odată, că îți pierzi memoria, adică nu-ți mai amintești nimic din trecutul tău. — Acum sunt doi ani un milionar din America de sud a fost furat de hoști și el s'a speriat așa de tare încât și-a pierdut memoria. Acum de curând el a scăpat din mâinile hoștilor, dar cum nu-și mai aduce aminte de nimic din trecutul său, hoinărește prin alte orașe. Zilele trecute a fost întâlnit de un cunoscut, care văzându-l în ce stare se află, l-a dus acasă.

Se va vindeca lepra. Lepra e o boală dintre cele mai grele cari există. Cei atinși de lepră sunt despărțiți de ceilalți oameni,

Dnii Dollfuss, Mussolini și Gömbös

Cei trei miniștri prezidenți ai Austriei Dollfuss, cel mai mic și cu mustețe, al Italiei Mussolini, și al Ungariei: Gömbös fotografiați în Roma, cu prilejul conferinței pe care au ținut-o acolo. Observăm că această fotografie a fost trimisă cu noua mașină telegrafică, cu care se pot trimite și chipuri într'o clipită, ori unde.

căci boala aceasta se la foarte repede. Pielea li-se cojește, pete mari le desfigurează fața și le dă o înfățișare urâtă. — Mai nou profesorul rus Kedrowski, a preparat niște vaccinuri, cu cari a reușit să vindece pe leproși. După injecții cu aceste vaccinuri, fața leproșilor devine sănătoasă și boala nu se mai ia. — Această descoperire e una dintre cele mai mari și mai folositoare descoperiri, cari s'au făcut în timpul din urmă.

A ars o sondă la Moreni. În ziua de 20 Martie a. c. a ars la Moreni sonda nr. 314 a soc. „Astra-Română”. Din această sondă se scoteau în fiecare zi 3—4 vagoane de țifet. Sunt pagube de un milion de Lei.

O femeie se schimbă în bărbat. În America s'a întâmplat un lucru foarte ciudat. O femeie de 50 de ani, se schimbă pe zi ce trece în bărbat: i-a crescut barbă, i-s'a îngroșat vocea, umerii s'au lărgit, iar pe drum merge mai apăsat și mai hotărît, așa cum merge un bărbat. Schimbarea aceasta se observă de vreo trei ani încoace. Medicii i-au făcut mai multe operații, dar înzădar. N'au putut să oprească schimbarea.

† Dr. Constantin Pavel, foarte distins profesor al liceului român unit de băieți din Beiuș, om de peană, unul dintre cei mai aleși conducători ai Bihorului, arhidiacon onorar, fost parlamentar, fost prefect de județ, decorat cu mai multe ordine și medalii, s'a săvârșit întru Domnul, în ziua de 19 Martie, în anul 58-lea al vieții. Cărturar de-o hârnicie fără pereche, a muncit neîntrerupt peste 30 ani spre binele bisericii, al școlii și al neamului. A lăsat pe urma sa un număr de cărți, pentru cari va fi pomenit totdeauna cu cinste în istoria celor mai necăjite ținuturi ale nației noastre. Moartea sa a umplut de jale adânc simțită nu numai Biharia, al cărei fiu a fost, ci toată țara.

Fie-i partea cu dreptii!

* Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra inseratului a fabricii HEINRICH FRANK SÖHNE S. A. R. pentru Industria produselor de cafea. București-Brașov.

O fată îmbolnăvită de turbare

— Nu-i bine să atingem câinii —

În comuna Mărginenii de sus din județul Prahova s'a întâmplat de curând o grozavă nenorocire. O fată cu numele Ana Pascu s'a trezit din somn speriată, apoi a început să latre și s'a repezit cu dinții și cu unghiile la mama ei care dormia în aceeași odaie. Biata mamă, speriată rău, nu putea înțelege ce s'a întâmplat cu fata ei, care urla cumplit și sarea la căseși să-i muște. Un frate al fetei a fugit sfârșit de frică. Iar mama nu putea nici într'un chip să-și liniștească fata, care a mușcat-o de nas și de mână.

Dimineața s'a constatat că fata a fost atinsă de turbare.

Grozava boală a luat-o dela un căee pripășit la casa lor înainte cu 6 luni, pe care fata miloasă, văzându-l slab și amarit, a căutat să-l hrănească. Cănele era așa de jigărit încât nici nu putea să mănânce. Atunci fata i-a deschis gura cu puterea și se trudea să-i dea mâncarea cu sila. Cănele i-o fi făcut o mică șgărietură la mână, pe unde a prins să-mănânce boala.

Turbarea a izbucnit după șase luni.

Și fata și mama au fost duse la spitalul Colțea din București ca să fie lecuite cu „vaccin antirabic”. Pentru fată leacul era prea târziu și ea a murit în chinuri cumplite.

Dureroasa învățătura o poate desprinde ușor orice om cu judecată. Față de câini trebuie să fim totdeauna bănuitori!

Prin adăugarea de
Verifabil Franck
se drege,
se întărește,
se estinește
orice băutura
de cafea

Atenție la
Rășnița de Cafea
ca marca fabricii!

Serbare școlară în Crăciunelul de Jos

Duminecă 18 Martie a. c. s'a ținut în comuna „Crăciunelul de Jos” jud. T.-Mică, o frumoasă serbare școlară, întru amintirea împlinirii 150 ani dela moartea marilor eroi ai neamului: Horia, Cloșea și Crișan.

Încă înainte de începerea sf. Liturghii, dobașul satului a anunțat întreg satul de serbarea ce va avea loc la ora 14.

Dela ora 12, în hăinuțe de sărbătoare, copiii se adunară în curtea școlii. La ora 13 când curtea școlii era plină de popor, copiii în rând de câte doi, toți copiii din Crăciunel în număr de 300, sub conducerea dlor inv. Marcu Mihai și Crișan Ștefan, au plecat la marginea satului să primească pe colegii lor din comuna Bucerdea Grănoasă, cari veneau cântând, să ia și ei parte la serbarea prietenilor din Crăciunel.

Micii școlari din Crăciunel, așezați, cot la cot, pe marginile drumului, cu câte un steguleț treicolor în mână, ia-u primit prin strigăte de „ura”. Insuflețiți de atâta bucurie s'au reîntors la școală cântând. Ei au atras prin această primire a Bucerzenilor, aproape întreg satul la serbare.

Au luat parte un număr însemnat de intelectuali din Bucerdea Grănoasă și los, printre care dnii: Ban Ilie, Ban Oct., Sârbu I., Salăjan Ioan, Hăeza Coriolan, Dș. Marioara Mesaroș, Riea Rașaian, Hânza Minerva, Miți Ivan și Marioara Ban.

Dia loc: pâr. Lațiu N., Cristea Vasile, Ioan Mureșan, Bărbuleț Gheorghe, Marcu Mihai, Crișan Ștefan, Die: Mureșan Emilia, Bărbuleț Sinefta, Simian Paraschiva, dsa Folea, Resiga Lenuța, Mărginean Lenuța etc. și întreg personalul C. F. R-ului din Crăciunel.

Serbarea a fost deschisă de dl dir. inv. Ioan Mureșan, prin coruri executate cu micii școlari în mai multe voci.

După aceea se perândă pe dinaintea noastră, harnicii elevi ai școlii cu diferite coruri, poezii, monoloage, dialoge, trioloage etc. conduse pe clase de către dnii inv.: Ioan Mureșan, Marcu Mihai și Crișan Ștefan. Atât de bine au pregătiți elevii acestei școli de către cei 3 conducători, încât merită toată lauda și stima noastră pentru munca depusă, dela care s'a văzut un rezultat atât de frumos.

Dl dir. inv. Mureșan I. a încheiat mulțumind în primul rând, asistentilor din Bucerdea Grănoasă, dând de exemplu pe copiii care deși mici se caută unul pe altul, apoi publicului dia loc, pentru participarea sa într'un număr

aşa de mare la serbarea dată de micile lor odrasle.

S'a adunat o însemnată sumă de bani care se va înainta, pentru ridicarea monumentului celor trei mucenici ai neamului: Horia, Cloşca şi Crişan.

Un asistent

Binefăcător căutat de poliție

Poliția dela Budapesta caută în ruptul capului pe un binefăcător necunoscut care de-un timp încoace trimite prin poştă câte 100, 500 și 1000 pengő la fel de fel de oameni, cari nici visa nu pot cine este binefăcătorul? Bani sosesc cu mandat în toată regula, poştă îi plătește și adresatul rămâne uimit, neștiind ce să creadă? Unii dintre cei norocoși s'au dus la poliție și au făcut arătare, rugându-o să afle ea cine trimite banii?

Poliția, cercetând, a constatat că numele trimitătorului, scris pe mandatul poștal la depunerea banilor, este fals, dar banii au fost vărsați și poșta este datoare să-i ducă la destinație. Bani nu sunt depuși la aceeași poștă, iar trimitătorul cu nume fals scrie pe mandat: **binefăcătorul.**

Cine poate să fie acest cîndat binefăcător?

Așa se întreabă și poliția. Și se mai întreabă, că oare necunoscutul binefăcător, totuși ce scopuri poate avea cu darurile lui? Că trebuie să fie om bogat, se vede. Inșă pentru ce își împarte astfel darurile?

Cei cari n'au avut norocul să primească astfel de mandate zic:

— Trebuie să fie un nebun, ori un ticnit! Primitorii sunt însă de altă părere:

— Ba nu-i nebun nici decum! Ori cine va fi, dacă are avere, liber este să o împartă cui vrea și cum vrea. Poliția ce treabă are? Necunoscutul nu ține seamă nici de una nici de alta. El continuă să trimită daruri înainte. Mult însă nu va putea să rămână necunoscut, căci asemenea binefaceri turbură rău pe oameni și nasc invidii.

Poștele din Ungaria sunt năpădite zilnic de mii de oameni, cari întreabă:

— Nu cumva m'a bătut și pe mine norocul cu vre-o miuță de taleri?

Iar dacă nu, judecata-i făcută:

— Dă-l încolo de nebun, că nu știe nici el cui să trimită banii!

Fel de fel

Curățirea scoarței pomilor

Pe trunchiurile și crengile pomilor de multeori cresc mulți mușchi și licheni. Adeseori și scoarța se îngroașă și putrezește. În mușchii și lichenii de pe pomi, ori în scoarța putredă a pomilor se cuibăresc multe insecte stricătioase, cari nimicesc întreg pomul. De aceea atât mușchii și lichenii, cât și scoarța putredă trebuie să se curățe.

Mușchii și lichenii se curăță cu o răzătoare de fier, ori cu o perie de sârmă de oțel. Scoarța bătrână și putredă se curăță cu răzătoare de fier sau de lemn.

Mușchii și lichenii se pot curăți mai ușor pe vreme umedă. Atât mușchii cât și lichenii și scoarța putredă trebuie strânse cu grijă și puse pe foc. Dacă nu se pun pe foc, din ele ușor se pot răspândi boale și insecte rele și la alți pomi sănătoși.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Ingrijirea coroanei pomilor

Dacă pomii nu se îngrijesc, ramurile cresc înăuntru coroanei și fac o îmbăcseală stricătioasă sănătății pomului. Soarele și lumina nu mai pot pătrunde printre ramuri. Din cauza aceasta pe ramurile dinăuntru se fac puțini muguri, iar poamele cari se fac nu se desvoaltă. Afară de aceea, din lipsă de lumină și de aer pe acestea ramuri se cuibăresc multe boale, cari nimicesc pomul. De aceea, coroana pomilor trebuie îngrijită. Ramurile prea apropiate ori cele încrucișate trebuie tăiate. Tăierea se face totdeauna astfel, ca între ramurile principale să rămână depărtare de cel puțin o jumătate de metru. Tăierea ramurilor subțiri se face cu cosorul sau cu foarfeca, iar a celor groase cu fierăstrăul.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Simion Dârda, Agru Câmpul lui Neag, Nicolae Suciu, Victor Pop, Florian Nicolae, Vasile Anca, Ieronim Man, Biserica catolică Galati.

Alte sume: Fehér George 300; Sabina Peculea 300; Vasile Tuca 100; Ioan Cosma 175; Dr. Paul Lauran 75; Toncean Demetriu 75; Ștefan Nyerges 123; Casina rom. Blaj 500; Pr. Victor Pop 2403; Moldovan Teodor 40; Martin Cosma 451; Pr. Nicolae Avram 450; Alimpe Tiberian 490; Rusca Alexandru 219; Biserica română unită 113.

Redactor: IULIU MAIOR.

Tuturor aceloră cari ne-au mângălat în nemărginita noastră durere, cu prilejul pierderii atât de timpurie a iubitului nostru

Dr. Virgil E. Boariu,

luând parte la durerea noastră, fie prin participare la înmormântare, fie prin telegrame, scrisori de condoleanțe, prin cununii ori flori, le mulțumește din inimă și le zice un Dumnezeu să le răsplătească

207 (1-1)

Jalnica Familie

Cetiri folositoare

Avem de vânzare colecții din gazeta noastră „Unirea Poporului”, anii 1926—1933, cari cuprind o mulțime de învățături creștinești, economice și plugărești, precum și povestiri frumoase, poezii, piese de teatru pentru popor și alte asemenea.

Colecțiile sunt broșate pe fiecare an în parte.

Prețul unei colecții 100 Lei, trimisă acasă la cetitor, cu poșta plătită de noi.

Se recomandă mai ales pentru biblioteci populare, școlare și parohiale.

Colecțiile se trimit numai după primirea prețului. Doritorii se vor adresa la

„Unirea Poporului”
în Blaj

Cărți de învățatură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10.—

Blajul istoric în icoane sau ogilnda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarii cel mari ai Blajului 8.—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2.—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8.—

Cartea Crallor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj